

[Baunsgaard.]

Erhvervslivets egne investeringer kan imidlertid kun udnyttes fuldt ud, såfremt der enten samtidig eller forudgående foretages de offentlige investeringer, som betinger erhvervslivets trivsel. Det kræver ikke megen forklaring, at et moderne erhvervsliv forudsætter en moderne trafikudbygning, ligesom det næppe kan holde vanskeligheder at forstå, at med de stadig stigende krav om specialisering og med de stærkt voksende internationale forbindelser, Danmark har til omverdenen, må uddannelsen tilpasses den nye tid.

Vi er ikke tilstrækkeligt foran med trafik- og uddannelsesudbygningen til, at vi kan slække på de senere års tempo, tværtimod. Vi har masser af fine veje ud over landet, men de store trafikårer, der på tilfredsstillende måde kan forbinde landsdelene, mangler vi. På uddannelsesområdet er meget gjort, og der er lagt et solidt grundlag for videre udbygning. Vi må blot gøre os klart, at der i et samfund i hastig udvikling ustandselig vil rejse sig store krav over for uddannelsesvæsenet, både de krav, samfunds- og erhvervsudviklingen stiller, og ud fra ønsket om at give alle unge den uddannelse, de hver for sig har evner til og forudsætninger for. Gennem uddannelserne kan vi skabe grundlag for den større dygtighed, som er det lille lands store chance.

Det seneste røre omkring pladsforholdene på Københavns universitet har jo klart demonstreret, at det haster med at få det tredje universitet i Odense ført ud i livet. Tillige er det gjort klart, at selv med gennemførelsen af universitetsplanen i Odense vil der være et stort og uafviseligt behov for betydelige investeringer i København. Men nu må i øvrigt planlægningen, som det er forudsat i loven om det tredje universitet, vedrørende hele den højere uddannelse jo gå sin gang.

Det gælder i det hele alle problemer, der knytter sig til uddannelse og forskning, at det radikale venstre nu som før vil følge udviklingen med den største opmærksomhed, fordi vi erkender, at vi her står over for noget helt centralt for vort samfunds økonomiske og kulturelle udvikling.

Men der er også andre områder, hvor udviklingen trænger sig på. Hospitalsforholdene i København har i så henseende været

en uhyggelig demonstration af, hvordan det ser ud, såfremt de offentlige investeringer kommer for langt bagefter, fordi begrænsninger er nødvendige. Det ville være en skrigende hån mod betegnelsen velfærdsstat, om vi i den nuværende situation kun tænkte på højere indkomster og lod hospitaler, plejehjem, uddannelse og andre livsnødvendige investeringer holde for i for høj grad.

For et par år siden kom vi som nævnt under den tidligere regering ind på en 3 års planlægning af de offentlige investeringer. Nu må det desværre erkendes, at planerne mest blev kendt i offentligheden, når vi på grund af valutaproblemer og arbejdskraftmangel blev nødt til at ændre i, d. v. s. foretage begrænsninger i det allerede planlagte. Men jeg henstiller til statsministeren, at regeringen nu fremlægger en prioritetsplan for folketinget og for offentligheden. Alle vil forstå, at beregninger vil være behæftet med en vis usikkerhed, men selv en løs raskitse vil give bedre grundlag for en bedømmelse af de samlede opgavers omfang og dermed også bedre grundlag for bedømmelse af de reelle muligheder for indkomstforøgelse. Ja, man kan vel endda nære det håb, at en offentliggjort prioritetsplan vil kunne få en vis indflydelse på de forestående indkomstforhandlinger. Men det haster — det haster meget!

For fremtidens skyld er det nødvendigt, at alle instanser får overblik over, hvor meget erhvervslivets investeringer sammen med de mest livsnødvendige offentlige investeringer beslægtede af vore økonomiske ressourcer, inden vi vover os ind på den indkomstudvidelse, som så mange åbenbart nærer forventninger om.

Uden på nuværende tidspunkt at ville blande mig i nogen diskussion om, hvor meget der kan blive til indkomstforøgelse, føler jeg dog trang til at gentage, hvad det radikale venstre fremhævede før valget, at der i de senere års indkomstudvikling er opstået skævheder. Det er på sin plads igen at understrege, at bliver der ikke plads til både opretning af de opståede skævheder og generelle indkomstforøgelse, må en udjævning af skævhederne have første prioritet.

Til de investeringsopgaver, jeg lige nævnte før, kommer yderligere den største af alle investeringsopgaverne: boligbyggeriet. Al